

## A SAS

Ott, ahol a nyüzsgő emberek nem járnak,  
Fenn van a tanyája a madárkirálynak.

Minden élő lénytől elhagyott magányban,  
Gyönyörködik a nagy, végtelen világban.

Sziklaszirten ülve belenéz a napba –  
S a lenn zúgó vihart komoran hallgatja.

Hadd zúgjon a vihar, villám hadd cikázzon,  
Fölfelé száll a sas elterülő szárnyon.

Szárnya meg se lebben... úszik a kék úrben...  
Fölvijog az égre egy-egy éles füttyben.

Nagy köröket ír le a magasba törve –  
Lenn alatta mélyen minden olyan törpe.

Nem féli a rabság suhogó vesszőjét:  
Szívja a szabadság áldott levegőjét.